

இந்து சாதனம்

புத்தகம்: 111

விக்கீம் வருடம் ஆடித் தங்கள் 01 ஆம் நாள்
(16-07-2000) ஆடிப் பூணை

இதம்: 04

இனப்பிரச்சதைத் தீர்வுக்கு புதிய அறசியல் யாப்பு

அனும்கட்சி பிரதன எதிர்க்கட்சி பேச்சுவர்த்தை
அரசியல் பண்பாடு வளர்ச்சி காண்கிறது?

இனப்பிரச்சனைத் தீவுக்கு வழிசைக்கக்கூடிய அரசியல் யார்ப்பான்றை உந்வாக்குவது தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகள் கடந்த சில வருங்காலாகத் தீவிரமடைந்துள்ளன. இவ்வாறான அணுகுறை புரிந்துள்ள வடன் மனப்பூர்வமானதாக அமைந்து நீத்யாளதும் நயிற்யக்களும் அமிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியது மானதொரு தீவு கட்டுமாயின், அது இந்நாட்டு அரசியல்வாதிகளின் அரசியற் னண்பாடு உதிர்ச்சியடைந்துள்ளதா என்பதற்கு ஒரு அளவுகோலாக அமையும்.

அரசியற் பண்பாட்டில் முதிர்ச்சியடைந்த பிரித் தானியா போன்ற நாடுகளில் ஆளும்கட்சியும் எதிர்க் கட்சியும் ஒன்றின் கருத்தை மற்றையது அவதானிப் புடன் நோக்கும் - சரியானவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும். ஆளும்கட்சி பிழைவிடும் போது எதிர்க்கட்சி அப்பிழைக் கான மாற்றுவழி என்ன என்பதைக் கூறுவதுடன் மீண்

இம் ஆட்சிக்கு வந்தால் அப்பிரச்சனையைத் தாம் எவ்வாறு அனுகவேண்டுமென்பதையும் திட்டமிடும். தேசிய நலன் தொடர்பான விடயங்களில் ஆளும்கட்சிக்கும் எதிர்க்கட்சிக்குமிடையில் உடன்பாடான போக்கு ஏற்படுவது அரசியல் முதிர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் சர்வ சகஜைம். (9ம் பக்கம் பார்க்க)

தெயல்நாயகி பெருவிழா

வண்ணை அருள்மிகு வைத்தீஸ்வரன் கோவில் தேவி மகோற்சவம் யூலை மாதம் 24 ஆம் நாள் திங்கட்சிமை முற்பகல் 10 மணிக்குக் கொடி யேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகிறது. ஆகஸ்ட் முதலாந்திகதி தேர்த்திருவிழாவும் இரண்டாம் திகதி தீர்த்தோற்சவமும் நடைபெறும்.

ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி துதி

அம்பா சாம்பபி சந்தர் மெளவிரபலா உமா
பார்வதி
காளி ஷஹமவதி சிவாத் திரிநயநி காத்யாயனி
பைரவி
சாவித்ரி நவயெளவனா சுபகரி சாம்ராஜ்ய
லக்ஷ்மி பிரதா
சித்ருமி பரதேவதா பகவதி ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி

இந்துசாதனம்

ஆறுமுகநாவலர் முதல் பண்டிதமணி வரை சௌம் வளர்த்த சான்றோர்கள் - (4):

மகான் காசிவாசி சி. செந்திநாத ஜயர்

— எல்கலைப் புவர் க. சி. குருத்தினம் —

(புத்தகம் 111 இதழ் 3 இன் தொடர்ச்சி)

வடக்கே சென்ற ஜயரவர்கள் கண்ணியாகுமரி முதல் தமிழ் நாட்டுத் தலங்களைக்கும் தரிசித்து, ஆங்காங்கே பெரியவர்கள் அழைப்புக்கிணங்கிச் சைவசித்தாந்தப் பிரசங்கங்களுக்கு செய்து வந்தார். நாவலரவர்களின் பிரசங்கங்களுக்கு செய்து வந்தார்.

நூலானத்துறை படிப்பும் பணியும்

அந்தக்காலத்து மலையாளநாட்டின் தலைநகராயிருந்த திருவனந்தபுரத்து உயர்நிதிமன்றத்து நீதிபதியாயிருந்தவர் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார் பண்ணை தா. செல்லப்பாபிள்ளை என்பவராவர். செல்லப்பாபிள்ளையவர்களின் உதவிபெற்ற ஜயரவர்கள், அங்கே உயர்ந்த பீடத்தமர்ந்திருந்த வடமொழி விற்பத்திமான்களாய் சுப்பா சாஸ்திரியார், அனந்தகிருஷ்ண சாஸ்திரியார் என்பவர்களிடம் வடமொழியில் காவியம், தர்க்கம், வியாகரணம் முதலாய் கருவி நூல்களையெல்லாம் ஜயந்திரிப்பறக் கற்றுத் தேர்ந்து விற்பத்திமாணாயினர்.

நாவலரனுப்பிய நன்னடக்கம் பத்திரம்

திருவனந்தபுரத்தில் விற்பத்திமாணாய் விளங்கிய ஜயர் அவர்கள், தாம் மேற்கொண்ட பணி கருக்கு ஆறுமுக நாவலரவர்களின் நற்சாட்சிப் பத்திரம் உதவியாயிருக்கும் எனக்கருதி, அங்கிருந்தவாறே நாவலரவர்களுக்கு விண்ணப்பித்தார். நாவலரவர்கள் 1879 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதத்துப் பதினாறாம் நாள் அதனை எழுதி அனுப்பினார் என்ப.

மகா.. ள.. ள.. பூர்ச் சி. செந்திநாதையரை நான் ஏழு டைய தமிழ் வித்தியாசாலையிலும், ஒரு வருஷம் என்னு னுடைய இங்கிலீஷ் வித்தியாசாலையிலும் உதவிரதையோடு பிறமால் நடாத்திக்கொண்டு வந்தவர். பொருட்டு எடுத்துக்கொண்ட பிற கருமங்களை யும் யாழ்ப்பாணம்.

1879 புரட்டாதி, 16.

இங்கனம்
ஆறுமுகநாவலர்

அந்தாள்களில் சுன்னாகம் குமாரசவாமிப் புலவரவர்கள், தென்னிந்தியாவில் தலையாத்திரை செய்தபோது, அவரைக்கண்டு மகிழ்ந்த ஜயரவர்கள், நாவ

லரவர்களுக்கு ஒரு நன்றிக் கடிதம் வரைந்து, புலவரவர்களிடம் கொடுத்தார்கள். அக்கடிதம் நாவலரவர்கள் கையிற் கிடைப்பதன் முன் நாவலர் அவர்கள் 1879 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் ஜந்தாம் நாளில் மறைந்து விட்டார்கள். இச்சம்பவம் ஜயரவர்களை வெகுவாக வாட்டிக் கண்ணீர் மல்கப் பண்ணிற்று. அவர்களை மல்கிப் பாடியவைகளுக்கு இரண்டு வெண்பாவும் ஒரு கட்டளைக் கலித்துறையும் கிடைத்துள்ளன.

வெண்பா

நன்னடக்கம் பத்திரை நாவலனே நீயனுப்பி
என்னதவஞ் செய்ந்தே யான்றேயேன் - அன்னதனும்
உள்ளசில வாசகங்கள் குற்றுணரும் போதல்லாம்
வெள்ளம் யொழியும் வீற்.

குள்ளைக் குமார குவரமியிடத் தோர்க்குதம்
உன்னைக் குற்றதனுப்பி யுள்ளுவந்தேன் - அன்ன
துன்பாற் சேருமுள்ள நாவலனே சென்றாய் சிவலோகம்
யாரும் பதைப்பதைக்க விங்கு.

கட்டளைக் கலித்துறை

நேவாரம் யான் சொலக் கேட்டு
யகிழ்ந்து ஸ்ரந்தையுடன்
யவாத் கொண்டு புரிசிவ
பூசைப் பொழிலழுகும்
பாவான் மெச்சச் செய்யியர்
சங்காழும் பார்த்தினியான்
நாவார வாழ்ந்தீடு நாளுமுன்
டோநல்லை நாவலனே.

தமிழ்யா முதலியாரின் அழைப்பு

ஜயரவர்கள் ஏறக்குறையைப் பத்தாண்டுகள் வரை தமிழ் நாட்டிற் சைவப்பணி செய்து அங்குப் பெரும்புகழ் பெற்று வாழ்ந்தமையைக் கேட்ட கொழும்புத் தர்மவான் தம்பையா முதலியார், ஜயரவர்களை அழைத்துத் தமது தம்பையா சத்திரத்தில் சைவப் பிரசங்கம் செய்யுமாறு வேண்டிக்கொண்டார்.

ஜயரவர்களும் பெருவிருப்பத்தோடு அரன்பணி செய்வதற்குப் பெருவாய்ப்புக் கிடைத்தத்தை உன்னி மகிழ்ந்து, ஆறுமாத காலம் அங்குத் தங்கி அரியபிரசங்கங்கள் செய்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் சேர். அருணாசலம் முதலாய் பெரியவர்களோடு நெருங்கிப் பழகி வந்தார்.

அருணாசலம் அவர்கள் சித்தர்களோடும் நூனியர்களோடும் நெருங்கிப் பழகிச் சைவசித்தாந்தத் திறனைத் தம்முடைய ஆங்கில நண்பர் பேராசிரியர் எட்டு (15 ம் பக்கம் பார்க்க)

2

ஆடிச்சுவாதி (06-08-2000) சுந்தரர் குருபுகை:

காம்யோகி சுந்தரர்

சௌவசமயாசாரியர்கள் நால்வரும் திருக்கிலாயத் திலே சிவபெருமானுக்கு உகந்த தொண்டு புரிந்து வந்த அடியார் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவ்வாறான வர்கள் நித்தியர் என அழைக்கப்படுவர். அப்படிப்பட்ட நித்தியர்களுள் ஒருவரான ஆலால் சுந்தரர் என்பவர் சுந்தரமூர்த்தியாகத் திருவ்வதாரம் செய்தார்.

ஆலாலசுந்தரர் ஒருநாள் தமது வழக்கப்படி மலர் கொய்வதற்காகத் திருந்தவன்திற்குச் சென்றார். அங்கு உமாதேவியாருக்கு மாலை தொடுக்க மலர் கொய்ய வந்திருந்த அநிந்திதை, கமலினி என்னும் இரண்டு சேடியர்களைக் கண்டார். அப்போது பெருந்தவத்தைச் செய்த செந்தமிழ்நாடு மேன்மையடையவும் திருத்தொண்டத்தொகை என்னும் திருப்பதிகத்தை எமக்குத் தந்தருளவும் சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டருளியமையால், சுந்தரர் அப்பெண்களிடம் மனதைச் செலுத்தினார் அவர்களும் சுந்தரரிடம் தம் உள்ளத்தைப் பறிவகாடுத்தனர்.

ஆலாலசுந்தரர் மலர்களைக் கொய்து கொண்டு சிவசந்திதையை அடைந்ததும், ஆதிமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் அவரை நோக்கி, “பெண்கள் மேல் மனம் வைத்தனையாதலால் தமிழ்நாட்டில் தொன்றி அப்பெண்கள் இருவருடனும் கூடி வாழ்ந்து மீண்டு இங்கு வருவாய்” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இதைக் கேட்ட ஆலாலசுந்தரர், கணகலங்க, கைகூப்பி அஞ்சித்து ‘ழுமியில் மானிடமாய் நான் துன்பம் அளிக்கும் வாழ்வில் மயங்கும் போது அவ்வாழ்வு என்னைத் தொடராதபடி அங்கே வந்து அடியேனைத் தடுத்தாட கொண்டருள வேண்டும்’ என்று விண்ணப்பம் செய்து நின்றார். எம்பெருமானும் ‘அவ்வாரே ஆகுக’ என்று அருள் புரிந்தார்.

அந்த உறுதி மொழிப்படி, சிவபெருமான் சுந்தரரை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு, அவருடைய திருமணநாளில் ஒருவேதியராக வந்து தடுத்தார். இந்தத் திருமணம் நின்று போனாலும், அவர் பின்னர் இரு மங்கையரை மனத்து பொருளையும் போகத்தையும் விரும்பினாரேனும், அவருடைய மனம் எப்போதும் இறைவனிடமே இருந்தது. திருவெண்ணைய் நல்லூரில் தடுத்தாட கொள்ளப் பெற்ற சுந்தரர், தல யாத்திரை செய்பத் தொடங்கிப் புறப்பட்டுத் திருத்துறையுர் சென்று இறைவனை வணங்கி, “தீவினையால் அவநெறியில் செல்லாமே தடுத்தாண்டாய் அடியேற்குத் தவநெறி தந்தருள்” என்றும் “தமபிரான் முன்னின்று பவநெறிக்கு விலக்காகும் திருப்பதிகம் பாடினார்”. இப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடனிலும் “உணவேண்டிக்கொள்வேன் தவநெறியே” என்ற தொடரால் தவநெறியை வேண்டிநிற்பது சுந்தரருடைய உள்ளக்கிடக்கையைத் தெரிவிக்கின்றது.

சுந்தரர் இரு பெண்களை மனத்தார் என்றோம். அவிருவரும் கயிலாயத்தில் உமாதேவியாருக்குப் பணிவிடை செய்து வந்த - ஏற்கனவே மேலே நாம் குறிப்பிட்ட அநிந்திதை, கமலினி என்ற சேடியர்களே ஆவர்.

கமலினி பரவையாராகவும் அநிந்திதை சங்கிலியாராகவும் மண்ணுலகில் பிறந்தனர். இவ்விருவர்களின் சம்பந்தத்தைப் பற்றிப்பேசும் சுந்தரர், “மாழையொண்கண் பரவையைத் தந்து ஆண்டானே” என்றும் “சங்கிலியோ டெனைப் புணர்ந்த தத்துவனை” என்றும் கூறுகிறார். இன்னோரிடத்தில் சங்கிலியைச் சார்ந்ததன் மூலமாகத் திருவாமாததூர்ப் பெருமான் அருளை அனுபவித்தேன் என்று சொல்கிறார். இவ்விருவரையும் இறைவன் அருளாலேயே சுந்தரர் பெற்றார் என்பதை ‘பண்மயத்த மொழிப் பரவை சங்கிலிக்கும் எனக்கும் பற்றாய பெருமானே மற்றாறையுடையேன்’ என்னும் தொடரில் சந்தேகமறத் தெரிவிக்கிறார். சுந்தரர் தமது மனவியர்களுடன் வாழ்ந்த வாழ்க்கை காமம் கலவாத ஆத்மீக வாற்க்கையையாகும். அவர் இம்மண்ணுலகில் வாழ்ந்திருந்த காலம் பதினெட்டு வருஷங்கள். ‘பதினையாண்டு பேதை பாலகணதாரும்’ என்ற கணக்குப்படி பார்த்தால், சுமார் மூன்று வருஷங்களே அவர் யொவனத்தையில் ‘இருந்திருக்க வேண்டும். இந்தக் குறுகிய கால வாழ்வை அவர் ‘சுவையிலாப் பேதை வாழ்வு’ என்றே கூறுகிறார். ‘மறுக்கி வல்வைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக் கொன்றுண்பர். அறப்பொருளை அறிந்தோரார் இவை என்ன உலகியற்கை?’ என்று நம்மாழ்வார் பதைத்ததைப் போல, சுந்தரரும் மானிட வாழ்க்கையை ஒரு பொருளாக மதித்தால் ‘கண்கள் நீர்பில்கும்’ என்கிறார்.

சுந்தரருடைய மனம் சிற்றின்பத்தில் சென்றதில்லை என்பதற்குச் சிறந்த உதாரணம் ஒன்று கூறுவோம். அவர் திருவாரூரிலிருந்து தல யாத்திரையாகத் திருநாட்டியத்தான் முடிக்குச் சென்றார். அங்கு நூற்கேட்டு கோட்டுவில் நாயனார் என்றும் தொண்டர் சுந்தரருக்கு விருந்து செய்வித்துத் தமது புதல்வியர் சிங்கடி, வனப்பகை என்ற இருவரையும் அவருக்கு மனவிகளாகக் கொண்டுள்ளார். சுந்தரர் சிற்றின்பப் பிரியராக இருந்திருந்தால் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார். ஆனால் அவர் ‘இவர்கள் எனக்குப் புதல்விகள் ஆவார்கள்,’ என்று கூறி அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தனுப்பினர். அன்றியும் சில பதிகங்களின் கடைக்காப்புச் செய்யுட்களில் தம்மைச் ‘சிங்கடி யப்பன்’ ‘வனப்பகையப்பன்’ என்று கூறிக்கொள்வதும் ஆவரது உள்ளப்பான்மையை வலியுறுத்தும். சுந்தரருடைய சரித்திருத்தை விவாகக் கூறிய சேக்கிழரும், அவரை ஒரு பாசுரத்தில் ‘மேருவரையின் மேம்பட்ட தவத்தான்’ என்று சிவபிரானே கூறியிருளியதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். என்றும் முக்தரான் ஒரு ஜீவனை உலகப்பாசங்கள் ஒரு போதும் பந்தப்படுத்த மாட்டா. பரவையாருடனும் சங்கிலியாருடனும் சுந்தரர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை ‘பன்னாளும் பயில் யோக பரம்பரை’, யேயாகும்.

யாக்கை நிலையாமையையும் செல்வம் நிலையாமையையும் பலபடியாகப் பேசிய சுந்தரர் ‘மானுடப்பிறவி (14ம் பக்கம் பார்க்க)

இந்துசாதனம்

१

திருமுறைப் பெருமை

[யாழ்ப்பாணம் - கந்தர்மடம் ஸ்ரீஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டிதர் அவர்களது
திருமுறைப் பெருமை என்ற நூலைத் தமுகி எழுதப்பட்டது.]

(புத்தகம் 111, இதழ் 3 இன் தொடர்ச்சி)

வடமொழி வேதம் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் ஒங்காரத்தை உடையன. திருமுறைகள், ஒம் என்னும் பிரணவத்தின் முதல் எழுத்தாகிய ஒங்காரத்தைக் காயத் திரி மந்திரங்களின் முதற்கண் நிற்கும் சிறப்புடைய தகர மெய்யோடு சேர்த்துத், “தோடுடைய செவியன்” என முதலாம் திருமுறையின் தொடக்கத்திலும் பிரணவத்தின் இறுதி எழுத்தாகிய மகரத்தை “நின்ற தெண்றும் நிலவி உலகெலாம்” எனப் பண்ணிரண்டாவது திருமுறையின் முடிவிலும் அமைந்து விளங்கும் சிறப்பை தெளிவாக வடமொழி வேதம் போலவே தமிழ் உடையன. ஆகவே வடமொழி வேதம் போலவே தமிழ் வேதமும் ஒங்கார வடிவினராகிய சிவபிரானே பரம் பொருள் என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

மேலும்,

**நேவர் குருங் திருநான் மறை முடிவும்
ஆவர் தமிழும் முனிமாறியும் - நோவை
திருவாசகழும் திருஞல் சொல்லும்
ஒரு வாசகம் என்று உள்ளர்**

என்னும் ஓளவையார் திருவாக்காலும் வேதமும் திருமுறைகளும் ஒரு பொருளையே போற்றித் துதிக்கும் சமதிரத்தன என்பது பெறப்படும்.

வேதம் என்ற சொல் முப்பொருளையும் உணர்தற்குக் கருசியாயுள்ளது எனப்பொருள்படும். வடமொழி வேதத்தில் பதி, பச, பாசமென்கின்ற முப்பொருள்களின் இலக்கணங்கள் கூறப்பட்டிருத்தல் போலவே திருமுறைகளிலும் முப்பொருள்களின் இலக்கணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆகவே திருமுறைகளையும் வேதம் என்ற சொல்லால் அழக்க முடியும் என்பதற்கு எதுவித ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது. இதனாலேயே,

**“திருத்தோணியிசை மேவினார்கள் தங்கள்
திருஞல் தாழ்ந்து எழுந்து தமிழ்வேதம்
பாடினார் தாளம் பெற்றார்”**

“மிக்க சொற் தமிழிலால் வேறும் பாடினார்” எனவும்,

**“வீருப்புள்ளி பாடவிசைத்தார்
வேறும் தமிழால் விரித்தார்”**

“மறைகளாய் நான்றும் என மலிந்த
செஞ்சொற் திருப்பதிகம்”

எனவும் சேக்கிமார் பெருமான் பெரியபுராணத்தில் கூறிய ரூபார் என்பது நோக்கற்பாலது. திருப்பாகரத்தில் திருஞானசம்பந்தர் முப்பொருள்

இயல்லை வகுத்துக் கூறியுள்ளமையும் ஏனைய பதிகங்களில் முப்பொருளியல்லைபத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளமையும் கருத்திற்கொள்ளவேண்டியன.

சிவபிரானுக்கு,

மந்திரம்	தாலசரீரமெனவும்
ஆன்மா	ரூக்கும் சரீரமெனவும்
சத்தி	அதிகுக்கும் சரீரமெனவும்

சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே மந்திர சொரூபமாகிய வேதங்களிலும் வேதங்களிலிருந்து வேறுபடாத தாகிய திருமுறைகளிலும் சிவபிரான் விசேடமாகச் சாந்தித்திப்பழுற்று (விளக்கழுற்று) இருப்பார் என்பது தெளிவு.

கல், வெள்ளி செம்புபோன்றவற்றினால் ஆக்கப்பட்ட விக்கிரகங்களில் மந்திர நியாசம் மூலமாகவே இறைவன் விளக்கமுற்றிருக்கச் செய்யப்படுகிறான். ஆனால் இறைவனது இலக்கணத்தையும் பிறவற்றையும் யதார்த்தமாகவே அறிவிக்கும் திருமுறைகளிலே இறைவன் மந்திர நியாசமின்றி எந்தாரும் விளக்கமுற்றிருப்பன். திருமுறைகள், பஞ்சாட்சர மந்திரத்தையும் அப்பஞ்சாட்சரம் முதலிய சகல மந்திரப் பொருள்களையும் உள்ளடக்கி நின்று சித்தி முத்தி சித்திப்பிக்கும் மகாமந்திரவடிவமாகலால், அத்திருமுறைகளிலே பதியினது விளக்கம் நித்தியமென்பது சத்தியம். மந்திர நியாசத்தினாலே பதிவிளக்கம் பெற்ற விக்கிரகங்களிலுள்ள சாந்தித்தியம் குறையக்கூடியது. ஆனால் திருமுறைகளில் பதி (இறை) சாந்தித்தியம் என்றும் அழியாத நித்தியமானது.

“நாம் ஈண்டிலேம், உமாபதி யின் பேடகத்துள் னோம்” எனச் சிவபெருமான் கோயிற்புராணம் குறித்துக் கூறியிருளிய திருவாசக்கு நோக்கற்பாலது.

**‘சொல்லினுஞ் சொல்லின் முடிவினும்
வேதச் சுருதீயினும்
அல்லினும் மாசற் ற ஆகாயந்
தன்னினும் மாய்ந்து விட்டோர்
இல்லினும் அன்பார் இதயத்தினும்
சான் இருப்பதல்லால்
கல்லினும் செம்பினுமோ இருப்பான்
எங்கள் கண்ணுதலே’**

என்ற பட்டணத்தடிகள் பாடலும் இக்கருத்தைத் தெளிவாடுத்துகிறது.

“ஒரு கணம் இருப்பன் தெய்வ உருவினீல் சான் தான் மற்று ஒரு கணம் செங்கோல் ஒச்சும் இறையவர் பால் இருப்பன் அரு மறையவர் கூரத்துள் அங்குவீன இருப்பன் தூரிய யோக்கள் உள்நில நூங்குவன் இந்து எப்போதும்”

என்னும் பதிப்பாச விளக்கச் செய்யுஞ்ஞம் இதனை மிகத் தெளிவாகக் கூறுகிறது.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

சௌபரிபாலன சபை

தோற்றும் வளர்ச்சியும் மணிகளும் . 3

(புத்தகம் 111 இதழ் 3 இன் தொடர்ச்சி)

சேர் எட்வேட் பாண்ஸ் தேசாதிபதியாக இருந்த போது கல்விக் கொள்கையில் குறிப்பிடத்தக்கதொரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1829 ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் வருவாயினைப் பெருக்குவதற்கும் செலவினைச் சுருக்குவதற்கும் வழிகளை வகுத்துச் சிபார்சு செய்வதற்காக வில்லியம் கோல்புறூக் (William Colebrooke) கமெறன் (C. H. Cameron) ஆகிய இருவரைக் கொண்ட ஆணைக்கும் ஒன்றினை ஆட்சியாளர் நிறுவினார். இவ்வாணைக்குமுள்ள அறிக்கை ஒரு சில அரசாங்க பாடசாலைகள் பற்றியே அக்கறை செலுத்தியது. இவ்வாணைக் குழுவின் சிபார்சின்படி மதகுருமாரையும், அரசாங்க அதிபர்களையும் நிருவாகத்துறை நீதித்துறையாளர்களையும் உள்ளடக்கிய பாடசாலை ஆணைக்குழு (School Commission) ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் 1841 ஆம் ஆண்டு கவர்னரின் உத்தரவுப்படி பாடசாலை ஆணைக்குழு, மத்திய பாடசாலை ஆணைக்குழு (Central School Commission) என்ற அமைப்பினால் மாற்றீடு செய்யப்பட்டது. இதில் ஒன்பதிற்கும் குறையாதவர்கள் அங்கத்தவர்களாயிருந்தனர். இவர்களுள் மூவர் இங்கிலாந்து தேவாலயத் (Church of England) தின் மதகுரு, ரோமன் கத்தோலிக்க மதகுரு போன்ற மூன்று கிறிஸ்தவ மதகுருக்களாயிருந்தனர். இந்த ஆணைக்குழு ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் உபகுழுக்களை நியமிக்க வேண்டும். அம்மாகாண அரசாங்க அதிபர் பதவி வழி அங்கத்தவராகவிருந்தார். மற்றெல்லா அங்கத்தவர்களும் மதங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக் கூடியவாறு அமைய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் மத்திய பாடசாலை ஆணைக்குழுவால் நியமிக்கப்பட்டனர். அதன்படி கிறிஸ்து சமயத்திலுள்ள ஒவ்வொர் பிரிவின் சார்பிலும் ஒரு மதகுரு கலை உபகுழுக்களிலும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

இம்மத்திய பாடசாலை ஆணைக்குழுவை நியமிக்கும் ஆணையில் பின்வரும் அறிவுறுத்தல்கள் இடம் பெற்றிருந்தன:

“முன்னைய ஆணைக்குழுவின் குறைபாடுகள் என்ன வாக விருப்பினும், அவர்களது பாடசாலை களில், விவிலிய நூல் எல்லோருடைய ஆட்சேபனையுமின்றி வாசிக்கப்படுகின்றது. எதுவித மத ஐயப்பாடுகளும் எப்பகுதியிலிருந்தும் எழுதவாறு கவனித்துக் கொள்ள வேண்டியது மத்திய பாடசாலை ஆணைக்குழுவின் விசேட கவனிப்பாயிருக்கும்.”

“முழுச் சனங்களினதும் பொதுக்கல்வியே ஆணைக்குழுவின் கடமையாகின்ற போதிலும், கிறிஸ்துவ சமயத்தைக் கைக்கொள்ளும் சமூகத்தினது சமயக் கல்வியை வளர்ப்பது ஆணைக்குழுவின் பணியின் ஒரு மிக முக்கிய பகுதியாகும். அவர்களது முகாமையின் கீழுள்ள நிதிவளங்கள் இந்நோக்கத்துக்கும் சமவளவில் உபயோகிக் கப்படக்கூடியது.”

ஆணைக்குழுவினதும் உபகுழுக்களினதும் அங்கத்துவ அமைப்பும் அவற்றிற்கு விடுக்கப்பட்ட அறிவுறுத்தல்க

ஞம், புரோட்டெஸ்தாந்து அல்லாத ஏனைய (ரோமன் கத்தோலிக்கம் உட்பட) பாடசாலைகளை ஆர்வமிழக்கச் செய்வனவாக விருந்தன.

1933 இல் ‘இலங்கை அரசின்புதிய கல்விக் கொண்ட பற்றி வெளியிடப்பட்ட கத்தோலிக்க கை நூல், கவர்னரின் மத்திய பாடசாலை ஆணைக்குழு அமைக்கும் உத்தரவு பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது;

‘இந்த ஆவணத்தில், பாடசாலை ஆணைக்குழுவுக்கு தனியார் பாடசாலைகளுக்கு உதவிப்பணம் வழங்குவது பற்றி முடிவு செய்யும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மின்ன் - அதாவது - புரோட்டெஸ்தாந்து பட்சாலைகள் பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் புரோட்டெஸ்தாந்து சமயத்தவர்களைப் பெரும் பான்மையாகக் கொண்ட ஆணைக்குழு, அச்சமயப் பாடசாலைகளுக்கே சலுகை செய்யுமென அப்போது எதிர்பார்க்கப்பட்டது. உண்மையில் மின்ன் (புரோட்டெஸ்தாந்து) பாடசாலைகளே முதலில் அரசு அங்கீகாரத்தைப் பெற்றன. அரசாங்கம், வடக்கிலுள்ள தனது பாடசாலைகளை 1806 ஆம் ஆண்டு முடிய பின்னர், அம்மாவட்டங்களில் கிறிஸ்துவப் பாடசாலைகளை அமைத்த சமய ஸ்தாபனங்களுக்கு நிதி உதவி செய்துள்ளது என கோல்புறூக் எமக்கு அறிவித்துள்ளார்.’’

மேற் குறிப்பிட்ட கை நூல் மேலும் கூறுகிறது: ‘‘இக்காலத்தில் புரோட்டெஸ்தாந்து பாடசாலைகள் ஒரு கொரவத்தை அனுபவிக்கின்றன; விசேட உரிமைகளால் சலுகையளிக்கப்படுகின்றன; அதனால் வேறெந்தவொரு கல்வி ஸ்தாபனமும் அவற்றுடன் போட்டியிட முடியாதவளவு நிலையில் அவை வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதில் எதுவித ஜயமுமில்லை.’’

மத்திய பாடசாலை ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்ட முதல் வருடத்திலேயே அவர்கள் நிறைவேற்றிய பின்வரும் தீர்மானம் அவர்களது மனச்சாரிபைத் துவிய மாகக் காட்டுகிறது:

‘‘ஆணைக்குழுவின் அபிப்பிராயம் என்னவெனில், எங்கெல்லாம் ஒரு காலனித்துவ மதகுரு இருக்கிறாரோ அங்கு அவரது தேவாலயத்தோடு இணைந்ததாக ஒரு ஆணைகள் பாடசாலை இருத்தல் வேண்டும். இப் பாடசாலைகளின் சமயக் கல்வி அம்மதகுருவின் வழிகாட்டு முக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் கீழ் விடப்படுதல் வேண்டும்; சமயக்கல்வி தனிந்த ஏனைய கல்வி, மதசம்பந்தமற்ற கல்வி, மத்திய பாடசாலை ஆணைக்குழுவின் பொது வழிகாட்டவின் கீழ் இருத்தல் வேண்டும்.’’

வடக்கிலிருந்த சகல அரசாங்க பாடசாலைகளினதும் திருப்தியற்ற நிலை காரணமாக, 1843 ஆம் ஆண்டில், பாடசாலை ஆணைக்குழு யாழ்ப்பானந்திலுள்ள வெறு மின்னரிச் சங்கங்களுக்கும் உதவிப்பணம் வழங்க முடிவுசெய்தது. தேவாலய மின்ன் சங்கத்திற்கும் (Church 12ம் பக்கம் பார்க்க)

திருமந்திரம் நாலடியாரும்

— அவைகளுக்காக செப்டியார், எம். ஓ. —

(புத்தகம் 111இதழ் 3 இன் தொடர்ச்சி)

யாக்கை நிலையாமையைத் திருமூலர் 25 செய்யுள் களால் நன்கு விளக்கியுள்ளனர். இவ்வுடம்பு தோலி ணாற் செய்த பைபோன்றதாகும். இவ்வுடம்பில் உயிரா கிய கூத்தன் தங்கிப் பல தொழில்களைச் செய்து உண் பித்து வருகின்றார்கள். ஈண்டு உயிரினை ஒரு கூத்தனுக்கு ஒப்பிட்டுள்ளார் திருமூலர்; உயிராகிய கூத்தன் உடம்பை விட்டுச் சென்றபின், உயிர் நீங்கிய உடம்பைக் காக்கை கவர்த்தாலென்ன பார்ப்பவர் பழி கூறினால் தானென்ன? அந்த உடம்புக்குப் பால்துளி பெய்தாலென்ன? பலர் புகழ்ச்சி செய்தாலும் யாது பயன்? எனவே உயிர் நீங்கிய உடம்பிற்கு எவ்வகைச் சிறப்புக்கள் செய்யினும் பயனில்லை என்பது போதரும். இனி இறந்தவரைப் பலரும் போற்றினும் பயன் ஒன்றுமில்லை பென்பதும் விளங்குகின்றது. இதனை,

“காக்கை கவரிலென்
கண்டார் பழிக்கீலென்
பாற்றுள் யெம்மிலென்
பல்லோர் பழிக்கீலென்
தொற்பையுள் நீந்று
தொழிலரச் செய்துட்டு
கூத்தன் புறம்பட்டுப்
பூரணிக் கூட்டையே”

(திருமந்திரம் யாக்ஷை நிலையாமை 25)

எனத் திருமூலர் கூறியுள்ளது காண்க. இதே கருத் தினையும் சொற்றொடர்களையும் வரிகளையும் நாம் நாலடியாரில் காணலாம்.

‘நார்தொடுத் தர்க்கிலென்
நன்றாய்ந் தடக்கிலென்
பார்த்துளிப் பெய்யிலென்
பல்வோர் யறிக்கிலென்
தோற்பையுள் நீண்று
தொறிலைச் செய்துட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டகால்’

(நாலடியார் யாக்கை நிலையாமை 6)

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாலடியார் செய்யுள் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள திருமந்திரமும் சொல்லிலும் பொருளிலும் ஒத்துள்ளன என்பதை இவைகளைப் படிப்போர் நன்கு அறியலாம். இவ்விரு செய்யுட்களின் முதல் இரண்டு வரிகள் பொருளாலும் பின் இரண்டு வரிகள் சொல்லாலும் பொருளாலும் ஒத்துள்ளன. தோற்றபோன்ற இவ்வுடம்பில் தங்கி, பல தொழில் களையும் செய்து உண்பித்துவரும் உயிராகிய சுத்தன் (சூத்தாடி) இவ்வுடலை விட்டு வெளியே சென்றுவிடின், உயிர் நீங்கிய இவ்வுடம்பை, நாராால் நன்றாகச் சுட்டி யிழுத்துச் சென்றாலென்ன? நன்றாகச் சுத்தம் செய்து அடக்கம் செய்தாலென்ன? கண்ட இடத்தில் போட்டு விட்டுச் சென்றாலென்ன? பலரும் இதைக்கண்டு பழி

கூறினாலென்ன? எனவே, உயிர் நீங்கிய பின் உடம்பிற்கு வரும் உயர்வு தாழ்வுகள் ஒன்றுமில்லையென்பது விளங்குகின்றது. இதுவே மேலே கண்ட நாலடியாரின் கருத்தாகும்.

திருமந்திரத்தில் வந்துள்ள “காக்கைகவிரிலென் கண்டார் பழிக்கி வெண்” என்ற வரிக்குப் பதில் நாலடியாரில் “நூர்தொடுத்து ஈர்க்கிவெண் நன்றாய்ந்து அடக்கி வெண்”, என்ற வரி உள்ளது. உயிரற்ற உடலினைக் காகம் பிடுங்கித் தின்னும் என்பது இங்கு நாலடியார் செய்யுளில் குறிக்கப்படாவிட்டனும், நாலடியாரில் பிறி தோரிடத்தில் காகம் பினம் தின்பது உவமை வாயிலாக வந்துள்ளதைக் காண்க. உடம்பு உயிர்நீங்கிச் சிறைதந்த போது அளவற்ற காக்கைகள் அவ்வுடம்பினைத் தின்பதற்கு அவ்விடம் வந்து சேர்தல்போல ஒருவர்க்குச் செல்வம் உண்டான்போது ஆயிரம்பேர் அவருக்குத் தொண்டு செய்ய வருவர். ஆனால் அவ்வொருவர் தாம் வண்டைப்போன்று உணவிற்காகப் பல இடங்களிலும் அலையும்போது “துன்பமில்லாமல் இருக்கின்றோ” என அவரை நோக்கி நலம் விசாரிப்பவர் ஒருவரும் இவ்வுலகத்தில் இலர் என்ற கருத்தில் நாலடியாருள் ‘இன்மை’ என்ற அதிகாரத்தில் ஒரு பாடல் உள்ளது.

“உண்டாய் போழ்தன்
உடைந்துறிக் காகம்போல்
தொண்டாய்வர் தொகுபவே
வண்டாய்த்
தீர்தருங் காலத்துந்
தீர்விரோ வென்பார்
ஒருவரும் இவ்வகுந்தீல்”

இசெய்யின் முதல் இரண்டு வரிகளில் காக்கை
பினம் படுங்கித் தின்பது உவமையாக வரைந்துள்ளது
குறிப்பிடத் தக்கது.

“காக்கை கவரிலென்” என்று திருமந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள இதே கருத்தினைப் பலவேறு ஆசிரியர் கள் கூறியுள்ளனர்.

“தூக்கைநர் செந்நாய்
கழுகொடுமோன் கூடியண்டு
தேக்குவிருந் தாழுடலைச்
செய்யன்ப கெந்நாவோ”

(தொயுமானவர் யாக்கையைப் பழித்தல் -3)

என்றார் தாயுமானவர். யாக்கை நிலையாமை வினைக் குறிப்பிட வந்த முற்றுங் துறந்த பட்டினத் தடிகள் கூறியுள்ள பாட்டு ஈண்டு யோக்கத் தக்கது.

“எரியளக் கென்னும் பழுவோ
எனக்கென்னும் இந்தமண்ணுக்
சரியளக் கென்னும் பருந்தோ
எனக்கென்னுந் தான்புசிக்க

(11ம் பக்கம் பார்க்க)

திருவாள்

— தீரு. சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை —

திரு + ஆளர் என்னும் பதங்கள் திருவாள ரென் ஆயின. திரு - செல்வம், ஆளன் - தலைவன், செல்வரன் என்பது திரண்ட பொருள். இச்சொல் இப்போது உலக வழக்கில் எல்லோருக்கும் அடைமொழி யாக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தனித்தமிழ்க் கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட பிறகே இச்சொல் வழக்கில் வரலாயிற்று. அதற்கு முன் வழக்கப்பட்ட சொல் “ஸ்ரீமான்”, என்னும் வடமொழிப் பதமாகும். அதுவும் செல்வவரன் என்னும் பொருளையே பயப்பதாகும். திருவாளர் என்னும் சொற் பிரயோகத்தை பெரியபுராணத்தில் இரண்டு பாக்களிற் காணலாம்.

அவையாவன :

நேசம் நீரைந்த உள்ளத்தால்
நீலம் நீரைந்த மணிகண்டத்து
ஈசனமுயார் பெருமையினை
எல்லா உயிருந் தொழுவிவுத்துத்
நேசம் உயியந் தீருத்தொண்டத்
தொகைறுன் பணிந்த திருவாளன்
வாசமலி மென் கழல்வணங்க
வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

பெருவாய் முதலை கரையின்கட்ட
கொடுவெந் துமிற்ந் பிள்ளைத்தனை
ஒருகாந்தற தாயோடு
ஏடுத்துக் கொடுவெந் துயிரின்த
திருவாளன் தன் சேவாக்கீர்ச்
சலைறையோ னொடு வழந்தாள்
ஶநுவார் தஞ்சின் ஷர்மாரி
பொறிந்தார் விசும்பின் வானோர்கள்.

இவ்விரு பாக்களிலும் திருவாளன் என்னுஞ் சொல் சைவசமய குரவராகிய சுந்தரமூர்த்திகளைக் குறிப்பதாகும். சுந்தரர் தாம் தியாகேசர் அருளால் பாடிய திருத்தொண்டத்தொகை மூலமாகச் சிவனடியார் பெருமையை உலகிற்கு அறிவித்தார். இத்திருத்தொண்டத் தொகையின் வகைவிரிவுக்களே பின்னரெழுந்த திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் பெரியபுராணமுமாம். ஈசனடியவரெல்லாம் செல்வவரன்கள். அவர்கள் பெருமை சொல்லும் தரத்ததன்று. சேக்கிழாரே மற்றொரு திருவிருத்தத்தில் அடியார் பெருமையின் சிறப்பைப் போற்றுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

ஞாலழும்ய நாழும்ய
நாமிசைவ நன்னெறியின்
சலி உயியந் தீருத்தொண்டத்
தொகைறுன் பாடசெழுமறைகள்
ஒலம்பிடவு ஸுணர்வரியார்
அடியாரீடனா முளதென்றால்
ஆலம்அழுது செய்தமிரான்
அடியார்பெருமை யறந்தாரார்.

ஞானிகளின் பெருமையை ஞானிகளே யறிவர். இதனால் சிவஞானச் செல்வராகிய அடிப்பாக்களின் சிறப்பைச் சிவபிரானாருடைய சரஜாமூர்த்தமாகிய சுந்தரர் கூறலாயினர். இத்தகைய பெருமையுடையவரைச் சேக்கிழார் “திருவாளன்” என்று அழைக்கின்றார். திருவாளன் என்பது சிவஞானச்செல்வன் என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது.

இனி இரண்டாவது பாடலை நோக்குவாம். இப்பாடலில் சுந்தரமூர்த்திகள் அவிநாசியில் முதலையுண்டபாலனை அழைத்த செயற்கருஞ்செய்கை குறிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சுந்தரரைப் போன்ற சிவஞானச் செல்வர்களாலன்றி இவ்வற்புதம் பிறரால் நிகழ்த்த முடியாதது.

வறந்து பொய்கைறுன்
அரிப்ப மற்றவள்
உறைந்து முதலைவந்
துதிப்ப வள்ளதால்
இறந்து யங்களவரந்
தெய்தப் பாடலொன்று
அறைந்து சுந்தர
ஏடுகள் போற்றுவாம்.

போதறுன்ட பிள்ளையென்பு
பொருகண்மாது செய்தநோ
காதல்கிரண்டு சொல்லின் மன்னர்
கன்மிதப்ப ஷய்தநோ
வாய்ந்தநு முதலைக்கீ
மகளைந் யழைத்தநோ
யாதுநம்பி யர்துநன்
றெனக்கீயம்ப வேண்டுமே.

என்னுங் சுந்தபுராணச் செய்யுஞ் செப்பிரகாசர் பாடலும் இவ்வற்புதத்தின் தனிப்பெருமையைக் காட்டும். சிவபெருமானுடைய தோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு ஏற்படுத்தாகக்கருதப்படும் அடைமொழிச் சொல்லை எம் போன்ற சாமானியர்களுக்கு உபயோகிப்பது பொருத்தமாகக் காணப்படவில்லை. இஃதேபோல “சைவசிகாமணி” என்னுஞ் சொற்றொடர் திருஞானசம்பந்தருக்கும் நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் அபிதானமாகச் சூட்டப்பட்டுள்ளது. (பதினொராந்திருமுறைப் பிரபந்தத்தில்). ஆளால் வழக்காற்றிய அத்தொடர்மொழி சிவநேயர்களுக்கொல்லாம் உபயோகப்படுத்துவதைக் காணலாம்.

இந்துசாதனம்



திருச்சிற்றம்பலம்

வாழக அந்தனர் வானவ ராணினம்
வீழக தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழக தியதெல் லாமர னாமமே
குழக வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

விக்ரீம் வடு ஆடி மீ 01 ட (16-07-2000)

நிரந்தர சமாதானம்

இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு தரக்கூடியவொரு அரசியல் யாப்பை வரைவது பற்றிப் பேசி, ஒருமித்த கருத்தை எட்ட இலங்கையின் இருபெரிய அரசியற்கட்சிகளும் தீர்மானித்துப் பேச்சு வார்த்தைகளை ஆரம்பித்துள்ளமைபாராட்டுதற்குரிய விடயம்.

அரசாங்கம் கட்சியின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் எதிர்க் கட்சிகள் எதிர்ப்ப

தும், எதிர்க் கட்சிகளின் அபிப்பிராயத்தை உதாசீனம் செய்து-அவர்கள் முன்னர் ஆளும்கட்சியாகஇருந்த போது மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளேதாம் இப்போ எதிர்க் கொண்டின்ன பிரச்சனைகள் யாவற்றுக்கும் காரணமான, ஆளும்கட்சியினர் எதிர்க்கட்சியினரைச் சாடுவதுமே சுதந்திர இலங்கையில் அரசியற்கட்சிகளின் ஒரே பாணி அரசியலாக இருந்து வந்தது.

அந்திலை மாறி,

மிக முக்கியம் வாய்ந்த தேசியப் பிரச்சனையொன்றில் ஒருமித்த கருத்தை எட்டப் பெரிய கட்சிகள் இரண்டும் முயற்சி மேற்கொள்ள முன்வந்துள்ளமை இந்தாட்டு அரசியலில் ஏற்பட்டுள்ள முக்கிய திருப்புமுனையாகும்.

அதனாலேயே அது வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயமாகிறது.

இது கானல் நீரா?

வெளிநாட்டு அழுத்தங்களை - நெருக்குதல்களைச் சமாளிக்கக் கையாளப்படும் தந்திரமா.

அல்லது, உண்மையான அரசியல் முதிர்ச்சியின் வெளிப்பாடா,

என்பதைப் பேச்சுவார்த்தையின் போது இக்கட்சிகள் எவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றன என்பதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

நாடாளுமன்ற ஆட்டகாலம் முடிவடைய ஒரு சில வாரங்களே எஞ்சியிருக்கையில் இம் முயற்சி அவசர அவசரமாக முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ள முயற்சிக்கு வெளிநாட்டு நிர்ப்பந

தங்களே காரணம் எனக்கருத இடமளித்துள்ளது.

எது எவ்வாறாயினும், முயற்சி பலனளிக்குமென எதிர்பார்ப்போம். இப்பேச்சு வார்த்தை தயின் வெற்றி சமாதானத்திற்கான முதற்படியாகவே அமையும். இரு கட்சிகளும் இணக்கமானதொரு நிலையை எட்டிய பின், அவர்களது நிலைப்பாடு விடுதலைப் புலி கஞ்சகுத்தெரியப் படுத்தப்பட்டு, இரு கட்சிகளும் விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சு நடத்தி ஒரு இணக்கப்பாட்டுக்கு வந்து, அம்முடிவுகள் அமுல் செய்யப்படும் போதே நிரந்தர சமாதானம் மலரும்.

இலக்கையின் நட்பு நாடுகளும் ஐக்கிய நாடுகளும் இதற்கு உதவி செய்ய முடியும். முடிவுகள் அமுலாகு மென்ற உத்தரவாத்தை அவர்களால் தரமுடியும்.

ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள இரு கட்சிப் பேச்சுவார்த்தைகள் நிரந்தர சமாதானத்துக்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்போமாக.

மறைக்காட்டுறையும் மணாளர்

திருமறைக்காடு எனப்படும் வேதாரண்யேஸ்வரர் திருக்கோவிலில் விக்கிரம வருடம் ஆணித் திங்கள் முப்பதாம் நாள் (14-07-2000) வெளிக்கிழமை முப்பத்துநான்கு வருடகால இடைவெளியின் பின் மகா கும்பா பிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளது உவகை தரும் செய்தியாகும்.

இலங்கை சுதந்திரமடையும் யாழ்ப்பாணத்தாரிற்பலர் ஆண்டுக்கொருமுறையேனும் வள்ளத்தில் தமிழகம் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்து வந்தனர். அவ்வாறு வழிபட்டு வந்த தலங்களுள் சிதம்பரமும் திருமறைக்காடும் குறிப்பிடத்தக்கவை. கோடிக்கரை (யாழ்ப்பிலிருந்து ஒருசில கிலோ மீற்றர் தொலைவிலேயே வேதாரண்யம் அமைந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்துக்கும் திருமறைக்காட்டுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் பலவேறுபட்டன. இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபின் கடவுச்சிட்டு, விசா கெடுபிடிகளாலும்

இந்த நாட்டுப் பிரச்சனைகளாலும் இத்தொடர்புகள் முற்றாக அற்றுப்போகும் நிலையை அண்மித்துக் கொண்டிருப்பது போல் தோன்றுகிறது. இது கவலைக்குரியது.

மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றுள்ள இச்சமயத்தில் இத்திருத்தலத்தின் சிறப்புக்களையும் சமுத்தவரோடு-சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தவரோடு-இத்திருத்தலத்துக்கு இருந்து வந்த நெருங்கிய தொடர்புகளையும் நினைவு செய்து கொள்வது சாலப்பொருத்தமானதே.

வேதங்கள் (வேதம் = மறை, ஆரண்யம் = காடு) வழிபட்ட தலம் ஆதலால் வடமொழியில் வேதாரண்யம் என்றும் இந்தமிஹில் திருமறைக்காடு எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. மறைவனம், வேதவனம், சத்யகிரி என்பன அதேபொருள் கொண்ட இதரபெயர்கள்.

“ஓங்கு வேதம் அரச்சனைசெய் உம்பர்பிரான்” எனப் போற்றுகிறார் சேக்கிழார்.

(9ம் பக்கம் பார்க்க)

மறைந்தகாட்டுறையும் மணாளர்

(8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இராமர் சேதுக்கரைக்குச் செல்லுமுன் இங்கு வந்து வழிபட்டு கோடிக்கரையிலிருந்து இலங்கைக்குப் பாதை அமைக்கலாமா என ஆராய்ந்ததால் இப் பதிக்கு ஆதி சேது எனவும் பெயர் உண்டு.

மலைவளர்காதலிக்கும் கைலைவாசருக்கும் இமையத்தில் மணவிழா நடந்தபோது தெற்சே அனுப்பப்பட்ட அகஸ்தியரின் குறைத்தீர இறைவர் தமது திருமணக்கோலத்தைக் காட்டியருளியது இத்தலத்திலாகும்.

இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவரின் பெயர் வேதாரண்யேல்வரர் (சிவவிங்கத் திருமேனி) சிவவிங்கத் திருமேனிக்குப் பின்னால் 'மறைக்காட்டுறையும் மணாளர்' திருமணக் கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். இம் மணாளருக்கு ஆண்டுக்கொருமுறை தான் திருமன்சனம் (அபிஷேகம்), திருமஞ்சனம் முடிந்ததும் சந்தனக்காப்பு சாத்தப்படும். அது அடுத்த திருமஞ்சனத்தின் போது தான் அகற்றப்படும். ஆகவே மணாளர், சந்தனக்காப்பு மணத்தில் ஆண்டு முழுவதும் காட்சியளிக்கிறார்.

விளக்கைத் தூண்டிய எலியை, மாவலியாகப் பிறக்கு மாறு அருள் செய்தவர் மறைக்காட்டுறை மணாளர் தான். 'வேதாரண்ய விளக்கு அழகு' என்பது பழமொழி. 'தூண்டு சுடரணைய சோதி கண்டாய் .. மறைக்காட்டுறையும் மணாளன் தானே' என்கிறார் அப்பர். இன்றும் கோயிலில் விளக்குகளின் பேரொளியைக் காணலாம்.

சுவாமி கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் அம்பாள் சந்திதி (கிழக்கு நோக்கி) உள்ளது. அம்பாளுக்கு யாழைப் பழித்த மொழியமை என்று பெயர். வடமொழியில் வீணாவாத விதுஷணி.

'யாழைப் பழித்தன் மொழி மங்கையொரு பங்கன்'

தலமரம் வன்னி. இம்சுத்தடியில் விசுவாமித்திரர் தவம் செய்ததாக வரலாறு, மரத்தடியில் என்னற்ற நாகப்பிரதிட்டைகளைக் காணலாம். கோவிலுக்கு எதிரேயுள்ள கடல் வேததீர்த்தம் எனப்படுகிறது.

இத்தலம் மூவரது பாடலையும் பெற்றதுமட்டுமல்லாது முதல் ஏழு திருமுறைகள் ஒவ்வொன்றிலும் இடம் பெற்ற பெருஞ் சிறப்புடையது.

திருஞானசம்பந்தரும் அப்பரும் ஒரு சேர வணங்கி வேதங்களால் அடைக்கப்பட்டிருந்த திருக்கதவைத் திறப்பித்து வழிபாடு செய்து பின் திருக்காப்பிட்ட தெய்வீக தலம் திருமறைக்காடு.

'பண்ணீன் நேரமொழியான் உழை பங்கரோ மண்ணீளார் வலம் செம் மறைக்காட்ரோ கண்ணீளால் உழைக் காணக் கநவினைத் தீண்ண மாகந் தீறந்தருள் செய்யினே'

என்ற அப்பர் திருத்தலம் திறக்கப் பாடிய பதிகத்தின் முதற்பாடல் பலரும் அறிந்தது.

திருமறைக்காடு சப்த விடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. சப்த விடங்கத் தலங்கள் பற்றிய விபரமும் அங்கு விடங்கர் எழுந்தருளிய வரலாறும் இந்து சாதனம் விக்கிரம சித்திரை (புத்தகம் 111 இதழ் 1) இதழில் விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது. திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியுள்ள விடங்கர் மரகத விடங்கர், மரகத விடங்கர்

(10ம் பக்கம் பார்க்க)

புதிய அரசியல் யாப்பு

(1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இலங்கை போன்ற நாடுகளில் அரசாங்கக் கட்டமைப் பில் ஆளும்கட்சிகளுக்கும் எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் இடையிலான உறவுகள் அரசியற் பண்பாட்டு முதிர்ச்சியின் மையையே இதுவரை காலமும் சுட்டி நின்றன. இந்நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றில், கொள்கை உருவாக்கத் தின்போது, தேசியநலன் தொடர்பான விடயங்களில் கூட ஆளும், எதிர்க்கட்சிகளிடையே உடன்பாடான போக்கு என்பது அறியப்படாததொன்று என்றே கூற வேண்டும்.

தேசியப் பிரச்சினைகள் உட்பட எவ்விடயமாயினும் கட்சி அரசியல் நலன் கருதியும் நாடாளுமன்றப் பிரதி நிதித்துவத்தின் எதிர்காலம் கருதியும் எவ்வகைத் திட்டத்தினையும் -அது நாட்டினது சுபீட்சத்திற்கும் பொது மக்களின் அமைதியான வாழ்க்கைக்கு அத்துவாரம் இடும் திட்டமாயினும் - எதிர்க்கட்சி எதிர்த்துக் கொண்டே இருப்பதும்,

எதிர்க்கட்சி ஒரு சிறந்த கருத்தினை முன்வைக்கும் பொழுது, அது நாட்டின் நலன் கருதியதாக இருப்பினும் ஆளும்கட்சி அதனை கவனத்திற் கொள்ளாது விடுவதும்.

பாராளுமன்ற ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதாக கூறும் எமது நாட்டில்மிகவும் நகைப்புக்கிடமான செயற்பாடாக அமைந்துவிட்டது.

இதுவே இலங்கையில் ஆளும், எதிர்க்கட்சிகள் இருபாலரது வரவிலக்கணமாக இற்றைவரை அமைந்துவிட்டது.

மேற்கண்ட பின்னணியில் ஆளும் கட்சியும் பிரதான எதிர்க்கட்சியும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும் அவசரமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டியதுமான ஒரு தேசியப் பிரச்சனை பற்றித் திவிர பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் பல விடயங்களில் இனக்கம் கண்டிருப்பதாகவும் வெளிவருகின்ற செய்திகள் உண்மையாயின்-இத்தேசியப் பிரச்சனைக்கு நாட்டின் இரு பெரிய கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு நீதியான தீர்வுத் திட்டத்தை முன்வைக்குமானால் -அது இந்நாட்டின் அரசியல் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய மைல் கல்லாகக் கணிக்கப்படும். சம்பந்தப்பட்ட தலைவர்களது பெயர்கள் சரித்திரத்தில் பாராட்டப்படும்.

இப்பேச்சுவார்த்தைகள் வெளிநாட்டு அழுத்தங்கள் காரணமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு, கரிசனையுடன் செயற்படுவதாகக் காட்டிக்கொண்டு இறுதியில் எதுவித இனக்கழும் ஏற்பட்டபொதாத - அல்லது இனக்கம் ஏற்பட்டபொதோவொரு நொண்டிச்சாட்டுக் கூறி, ஒரு பகுதியோ அல்லது இரு பகுதியினருமோ இனக்கத்திலிருந்து சியல் வாதிகளின் முதிர்ச்சியற்ற தன்மையை உரைத்துக் காட்டுவதாக அமையும்.

மறைக்காட்டிறை மணாவர்

(9 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கருக்கு தினசரி திருமஞ்சனம் நடைபெறுகிறது. வீசு யுலாவில் தியாகேசர் எழுந்தருளாத நாட்களில் சந்திர சேகரரே எழுந்தருளுகிறார். தியாகேசேகருக்குப் பதிலாக இவருக்குப் பட்டம் கட்டும் நானை 'சந்திரசேகரப் பட்டம்' என்பர். 'பட்டம் கட்டிய சென்னிப் பரமர்' என்பது தேவாரம்.

பரஞ்சோதி முனிவர், தாயுமானவர் ஆகியோர் அவதரித்த தலம் திருமறைக்காடு, சிவப்பிரகாசர் என்ற சித்தர் திருவாவடுதுறை ஆதீன முதற்குரவரான ஸ்ரீ நமசிவாய முர்த்திகளுக்கு இத்தலத்தில் தான் அருளுப் பதேசம் செய்தார் என்பது வரலாறு.

நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, யாழ்ப்பான மக்கள் திருமறைக்காட்டுடன் மிகவும் நெருங்கிய நிலை நிலைப்படையவர்கள். ஏறத்தாழ நாளூரு ஆண்டு கணக்கு முன் வேதாரண்யத்தில் கணக்குப்பிள்ளையாயிருந்த கேட்டியப்பவினாள் என்பவர் யாழ்ப்பானத் தொடர்புடையவர் எனக் கூறப்படுகிறது.

யாழ்ப்பானத்து வரணி என்ற ஹரிலேயுள்ள செவக் குருமார்கள் பரம்பரையில் தோன்றி வேதாரண்யம் சென்று அக்கோவிலிலே தொண்டாற்றித் தஞ்சாவூர் மன்னனின் நம்பிக்கைக்கும் பெருமதிப்புக்கும் உள்ளாவர் தில்லைநாதத் தம்பிரான் கவாமிகள் என்னும் பெரியார். அது காரணமாகத் தில்லைநாதத் தம்பிரான் இத்திருக்கோவில் அறங்காவலராக நியமிக்கப்பட்டார். தில்லைநாதத் தம்பிரான் ஸ்வாமிகள் தமது காலத்தின் பின் கோவிலை நிருவிக்க வரணியில் இருந்த தமது இனத்த வர்களான செவக்குருபரம்பரையினரைக் கொண்ட வரணி ஆதீனம் என்ற ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கி, அவ்வாதீனத்திடம் கோவிற் பரிபாலனத்தை ஒப்படைத்தார். அக்கால முதல் 1949 ஆம் ஆண்டு வரை கோவில் ஆட்சிப் பொறுப்பு அறங்காவலர்களாக வரணி ஆதீனத் தவர்களே விளங்கி வந்தனர். 1949 ஆம் ஆண்டில் ஆலயம் சென்னை அறநிலையப் பாதுகாப்புப் பகுதினரின் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டு, அறநிலையத் துறையால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரியும் பரம்பரை அறங்காவலர்களாகிய வரணி ஆதீனத்துப் பிரதிநிதியும் இணைந்து கோவிற் கருமங்களைக் கவனிக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 1966 ஆம் ஆண்டு அறங்காவலர் ஸ்ரீ குதிர்காம பண்டார சந்திரி அவர்களின் முயற்சியால் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இது பற்றிய செய்தி கோவில் நுழைவாயிலில் அமைந்துள்ள கல்வெட்டில் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் கோவில் நிர்வாகம் சம்பந்தமாகப் பல பின்க்குகள் ஏற்பட்டு நீதி மன்றில் வழக்குகள் தாக்கலாகின. வரணி ஆதீனத்தாரின் தொடர்புகள் குறைய ஆதீனத்தாரின் பிரதிநிதியாக அங்கார. இக்காரணங்களால் முப்படுவருடங்களுக்கு மேல் நிலை ஏற்பட்டு கோவில் கீலமடைந்தது. இப்பிரச்சனை கள் இப்போது நிர்த்து கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றிருப்பது மகிழ்ச்சிதரும் செய்தி

திருமறைக்காட்டுக்கும் யாழ்ப்பானத்துக்கும் மட்டும் ஏற்பட்டதல்ல. திருமறைக் காட்டுத் தேசிகர்கள் பல இடங்களிலும் எம்பிடையே வாழ்ந்து வித்தியாகள் முதலிய கருமங்களை நல்ல முறையில் செய்து வந்மார் வாழ்ந்து இடங்களில் ஒன்று வள்ளனார்பண்ணை நீராவியடியில் அமைந்திருந்த கருக்கள் மடம். அங்கு ந. வைத்தியநாதக் கருக்களாவர். அவர் பின் அம்மடம் அழிந்து போயிற்று. அவ்விடத்தில் மடமைத்து

கருக்கள் ஒருவரை அமர்த்த திருமதி செல்லாம்மா வைத்தியவிங்கம் என்ற அம்மையார் ஒன்றரைப் பூரப் புக் காணியை யாழ்ப்பானம் செவப்பிராலன் சபைக்கு தருமசாதனம் செய்தார். இன்று அக்காணி சட்ட விரோத அத்துமீறிப் குடியிருப்பால் பிரச்சனைக்குட்பட்டிருக்கிறது.

யாழ்ப்பானத்தவர்கள் திருமறைக் காட்டில் மடங்கள் அமைத்துப் பணி செய்தனர். அப்பணி கள் முடிடின்றி நடைபெற நிலபுலன்களைத் தர்மசாதனம் செய்திருந்தனர். அவற்று சான்று வேதாரண்யத்திலைமெந்திருந்த கார்த்திகை நட்சத்திரமடம். இந்த மடத்தை நிருவகித்து வேதாரண்யேஸ்வரருக்கும் யாழ்ப்பழித்து மொழி அம்மையாருக்கும் மாதந்தோறும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தன்று நெய விளக்கு ஏற்றுவதற்காகப் பல காணிகள் தரும சாதனம் செய்யப்பட்டன. இந்த தருமச் சொத்துக்களை யாழ்ப்பானம் நீராவியடி கருக்கள் மடத்தில் தங்கியிருந்து குருத்துவும் செய்து வந்த வேதாரண்யம் குருக்கள்மாரே நிருவகித்து வந்தனர். நாடு சுதந்திரமடைந்தபின் விசா பிரச்சனைகள் காரணமாக வேதாரண்யத்திலிருந்து கருக்கள்மார் வரமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது. கடைசியாக நீராவியடிக் கருக்கள் மடத்தில் தங்கியிருந்த ஸ்ரீமத் ந. வைத்தியநாதக் கருக்கள், வேதாரண்யம் கார்த்திகை நட்சத்திரமட தருமச் சொத்துக்களின் பரிபாலனத்தை யாழ்ப்பானம் செவப்பிராலன் சபையாருக்குச் சாதனம் மூலம் ஒப்படைத்து விட்டு வேதாரண்யம் திரும்பினர். இத்தருமத்துக்குரிய காணிகள் சங்குவேலி, ஆணக்கோட்டை, சண்ணாகம் ஆகிய இடங்களில் உள்ளன. தற்பொழுது வேதாரண்யமடம் கீலமடைந்துள்ளது.

ஒரு தலைமுறைக் காலத்துக்கு முன்னர் எம்மிடையே வாழ்ந்த வேதாரண்யக் குருக்கள்மார் கந்தபுராணபடனம் செய்வதிலும், திருமறை ஒதலிலும் தனிப்பெருஞ்சிறப்புப் பெற்றிருந்தார்கள். மறைக்காட்டுத் தேசிகர்கள் ஆகமங்கள் வழிவந்த பத்ததிகளில் பெரும்பாண்டித்தியம் பெற்றுப் பூசாகாரியங்களில், நியமானுட்டானங்களில் வல்லவராய் வழிகாட்டிகளாய் வாழ்ந்தார்கள். ஆகமாந்திகளாய் அவர்களைச் செவக்குருமார்கள் என நம்மவர் மதித்தார்கள், போற்றினார்கள் வணங்கினார்கள். சமீபகாலத்தில் ஒரு சில குருமார்கள் எம் மிடையே இருந்தார்களாயினும், இப்போ யாழ்ப்பானத்தில் நிலை முத்த குழநிலை காரணமாக அனைவருமே வேதாரண்யம் திரும்பி விட்டனர்.

திருமறைக்காட்டிலே யாழ்ப்பானத்தாரின் வீடுகள் நிறைந்த வீதிகள் பல உண்டு. யாழ்ப்பானத்தார் திருமறைக்காட்டு ஆலயத்திலே செய்த பல திருப்பணிகள் அங்கு கல்வில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஈழத்துச் செவப்பெரியார்கள் பலரும் திருமறைக்காட்டில் தங்கியிருந்து செவமும் தமிழும் வளர்த்தனர். யாழ்ப்பானத்து சின்னத்தும்பிப் புலவரின் மறைசெந்தாதி யாழ்ப்பானத்துக்குப் பெரும் புகழிடித்து நெட்டது. (மறைசெ = திருமறைக்காடு). புலவர் தமது பதினைந்தாவது வயதில் இவ்வந்தாதியைப் பாடினார். இது பயபக்தியோடு படித்தற்குரிய பாராயன் நூலாகவும், இலக்கிய இலக்கண நயங்களும் இயற்கையழகு நயங்களும் சிறந்து விளங்கும் இலக்கியமாகவும் விளங்குகிறது. இந்நூலுக்கு சிறப்புப் பாயிரம் பாடிய வரதராசகவி 'நந்தாவனம் திகழ் நல்லைச் சின்னத்தும்பி நாவலன் சீர் அந்தாதி மாலையை வேதாடல் ஈசற்கு அனிந்தனனே' என்று கூறியுள்ளார்.

திருமந்திரமும் நாலடியாரும்

நரியனக் கென்னும்புன் னாலியனக்
கென்னுமிங் நாறுடலைப்
மிரிய முடன்வளர்த் தேனிஹ
னாலென்ன பேறேனக்ஞே ”

(பட்டினத்தார் பாடல் பொது - 26)

இங்ஙனம் செல்வ நிலையாமை யாக்கை நிலையாமை முதலியவற்றைப் பெரியோர்கள் நமக்கு எடுத்துக் கூறுதற்குக் காரணம் யாதெனில் நாம் செல்வ நிலையாமையை நன்கு உணர்ந்து அறம் செய்ய வேண்டுமென்பதும், யாக்கை நிலையாமையினை அறிந்து யான் என்னும் அகப்பற்றினையும் எனது என்னும் புறப்பற்றினையும் நீக்கி, பற்றற்றான் திருவடிகளைப் பற்றுதல் வேண்டும் என்பதற்கேயாகும். இதனை ஆராயாது மக்களுள் பலர் இவ்வுலக வாழ்வை நிலையென்று கருதித்தமது உடம்பினைப் பேணிப் போற்றுதற்கு உணவு முதலியன தேடுதலில் தம் காலம் முற்றும் கழிக்கின்றனர். அன்னார் பூக்கைக் கொண்டு அரணைப் போற்றுகிறாரில்லை. நாக்கினால் அரன் நாமத்தினையும் நவில் வதில்லை. அதனால் அவர் அரிய இம்மானிடப் பிறவியாலாகிய பயனைப் பெறாது வாளா இருக்கின்றனர்.

அவர் பேணி வளர்த்த உடம்பும் இறுதியில் காக்கைக்கே இரையாகிக் கழிகின்றது. அந்தகையோரை நோக்கி நமது அப்பர் பெருந்தகையார் இரங்கிக் கூறுவதைக் கூறி இக்கட்டுரையினை முடித்துக் கொள்கிறேன். திருமந்திரத்தில் கூறியபடி உயிர் நீங்கிய உடம்பு காக்கைக்கு இரையாகும் என்ற கருத்தினைத் திருநாவுக்கரசரும் நமக்கு அறிவுறுத்திச் சென்றார் என்பதை நாம் மறத்தலாகாது.

‘முந்தைக் கொண்டருள்
பொன்னடி போற்றிலார்
நாங்கைக் கொண்டருள்
நாயம் நவில்ஸிலார்
ஆங்கைக் கேயிரை
தேடி அலைந்து
காக்கைக் கேயிரை
யாக்கி கறிவரே.’

(தனிக் திருக்குறுந்தொகை)

சைவசித்தாந்த பிரவேச பண்டிதர், சைவசித்தாந்த பாபைபண்டிதர், சைவசித்தாந்த பண்டிதர் தேர்வுகள் - 2000

சித்தியடைந்தோர் விபரம்

சைவசித்தாந்த பிரவேச பண்டிதர்

இரண்டாம் பிரிவு

செல்வி ப. சுமதி,	செல்வி சி. நிமலா,	திருமதி ச. தயாந்தி,
செல்வி ச. கலையரசி,	செல்வி ச. சங்கீதா,	செல்வி சு. மனோரங்கினி, திரு. நா. கலாதரன்

முன்றாம் பிரிவு

செல்வி சு. புஸ்பரேகா

சைவசித்தாந்த பாலவண்டிதர்

இரண்டாம் பிரிவு

செல்வி கு. மாவினி,	செல்வி செ. ரேவதி,	திரு. அ. இராஜரட்னம்,
--------------------	-------------------	----------------------

செல்வி வி. அபிராமி,
செல்வி சி. சிவாஜினி,

திரு. சி. முகுந்தன்

முன்றாம் பிரிவு

செல்வி கு. கிருபாகினி,
செல்வி ஐ. சிவசோதி,

செல்வி கு. வலிதா,
செல்வி செ. இந்திரா

சைவசித்தாந்த பண்டிதர்

இரண்டாம் பிரிவு

திரு. தி. சோமஸ்கந்தராஜாக்குருக்கள்,	திரு. நி. தசீதரன்,
-------------------------------------	--------------------

திரு. பா. சர்வேஸ்வரசர்மா,
திருமதி செ. சத்தியபவானி.

செல்வி தா. பக்தமீரா,

செல்வி யோ. யோகருசி,

செல்வி ப. ருத்திராதேவி,

செல்வி அ. மீனலோகினி

முன்றாம் பிரிவு

செல்வி கோ. ஜெயந்தி,

திரு. இ. இராஜேஸ்வரன்,

திரு. ஏ. அனுசாந்தன்,

திரு. வே. கமலேஸ்வரன்,

திருமதி தி. இராஜேஸ்வரன்,

செல்வி ந. கௌசல்யா,
திருமதி க. ஜெயக்குமாரி,

செல்வி நா. ஜெயகெளரி
திரு. சொ. கோவிந்தர்
சைவப்புலவர் வ. கந்தசாமி
கெளரவ தேர்வுச் செயலர்

சைவபரிபாலனசபை

16-07-2000

ക്ഷവസ്ത्रിപാലന ചമ്പ

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

Mission Society) வெஸ்லியன் மினன் சங்கத்திற்கும் ஒவ்வொன்றுக்கும் இருநூறு பவுண் ஒதுக்கப்பட்டது. இது சம்பந்தமாக இப்பாடசாலைகளுக்கு சமய போதனை பற்றிய எதுவித கட்டுப்பாடும் விதிக்கப்பட வில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1859 ஆம் ஆண்டு திருகோணமலையில் உள்ள ஒரு கத்தோலிக்க பாடசாலைக்கு மட்டும் பணுதவி வழங்கப் பட்டதாக அறியக்கிடக்கிறது. ஏனைய கத்தோலிக்க பாடசாலைகளுக்கு 1862 ஆம் ஆண்டு வரை உதவிப் பணம் வழங்கப்படவில்லை. 1861 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 5 ஆம் திங்டி மத்திய பாடசாலை ஆணைக்குழு நிறைவேற்றிய சட்ட விதிகளின்படி 1862 ஆம் ஆண்டு சகல கத்தோலிக்க பாடசாலைகளுக்கும் உதவி நிதி வழங்கப்பட்டது நிறைவேற்றறப்பட்ட சட்டவிதியில் முன்றாம், ஏழாம் விதிகள் பின்வருமாறு:

வினா III:

குழவாக இயங்கும் பாடசாலைகளுக்கும், அதே தரத்தில் ஏற்கனவே ஒரு பாடசாலை இருக்கக்கூடிய தாக அதன் சுற்றாடவில் புதி தாக அமைக்கப்படும் பாடசாலைகளுக்கும் நிதி உதவி வழங்கப்படமாட்டாது. மாணவர்களிடமிருந்து எதுவித கட்டணமும் வசூலிக் காத பாடசாலைகளுக்கும் நிதி உதவி வழங்கப்பட மாட்டாது.

விதி VII:

நிதி உதவிக்கு விண்ணப்பிப்பவர், நிதியுதவியைப் பெற முன்னர், பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். இந்நிபந்தனைகளுக்குக் கட்டுப்படாத வர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்கப்பட மாட்டாது.

1. தினமும் முதல் ஒரு மணி நேர போதனை மட்டுமே சமயபோதனைக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.
 2. சமயபோதனையானது, பைபி ன ப் பற்றியும் கிறிஸ்து சமயத்தின் முக்கிய கோட்டபாடுகள் பற்றி யுமான எளிய விளக்கத்தைத் தருமளவில் அமைந்து, முடிந்தவரை கிறிஸ்தவ மதப்பிரிவுகள் காரணமாக

எவரையும் விலக்கி வைப்பதை தவிர்க்கும் மன்ற போக்குடையதாக நடத்தப் பெறுதல் வேண்டும்.

3. ஆணைக்குமுனினால் அங்கிகரிக்கப்பட்ட நூல்கள் தவிர்ந்த வேறு நூல்களைப் பாடசாலையில் உபயோகப்படுத்தக் கூடாது.

இவற்றிலிருந்து, கிறிஸ்துவ பாடசாலைகள் அல்லாத பாடசாலைகள், எவ்வளவு வினைத்திறனுடைய எவாக இருந்த போதிலும் அரசாங்க நிதியுதவியைப் பெற முடியாது என்பது தெளிவாகிறது.

1841 வரை விசேட உதவியாக புரோட்டெஸ் தாந்து அரசு ஒன்றினால் புரோட் டெஸ்தாந்து பாட சாலைகளுக்கு ஒழுங்கு முறையாக நிதி உதவி செய்யப் பட்டது 1861 வரை புரோட்டெஸ்தாந்து மிஷன் களுக்கு வருடாந்த நிதியுதவிகள் வழங்கப்பட்டது. 1861 இன் பின் சகல கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளுக்கும் கத்தோலிக்க பாடசாலைகள் உட்பட உதவிப் பணம் வழங்கப்பட்டது. என்பனவற்றை மேற்கண்ட தகவல்கள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. ஆனால் மூன்று நூற்றாண்டுகளாக அந்த நியரின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த இந்துக்களோ, எதுவித உருவாக்கமுமின்றித் தமது பாடசாலைகளைப் பராமரிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தனர். ஒரு சில திண்ணைப் பாடசாலைகள், கோவில்களிலும் மடங்களிலும் படிக்கப்படும் புராணங்கள் நீங்கலாக சைவக்கல்வி இக்காலகட்டத்தில் இந்து போன்றாகவே படுகிறது. செலவற்று தும் பிரயோசனமுள்ளதுமான திண்ணைப் பாடசாலைகளும் புராண படனங்களுமே அரசாங்கத்தின் வேகமான உதவியுடனும் தூண்டுதலுடனும் மிஷனரிகள் மதமாற்றத்தில் ஈடுபட்டிருந்த போது சைவக்கல்வி என்ற தீபத்தை அணையாது வைத் திருந்தன. இக்கால கட்டத்தில் தான் சைவப் பிள்ளைகள் ஆங்கில பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பதற்கு விலையாகத் தமது நெற்றியிலுள்ள விழுதியை அழிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். இது 1841 ஆம் ஆண்டு உதவி நிதி பெறும் பாடசாலைகளுக்கு விதிக்கப் பட்ட மனச்சாட்சி விதிக்கு மாறாகவே நடைபெற்று எப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

(தொடரும்)

கைவசமயம் பெந்தாளி கலி

(ஆடி முதற்பூரணை முதல் இரண்டாம் பூரணை வரை)

ஆடு	தேதி (தித்ரு மாதம்)	பெயர்	குறிப்பு
01	வ (16-07-2000)	நூயிறு	ஆடி மாதப்பிறப்பு, பூரணை, பூரண சந்திரகிரகணம்
05	வ (20-07-2000)	வியாழன்	சங்கடஹர சதுர்த்தி
11	வ (26-07-2000)	புதன்	கார்த்திகை விரதம்
13	வ (28-07-2000)	வெள்ளி	பிரதோஷ விரதம்
15	வ (30-07-2000)	நூயிறு	ஆடி அமாவாசை விரதம்
18	வ (02-08-2000)	புதன்	ஆடிப்பூரம்
19	வ (03-08-2000)	வியாழன்	சதுர்த்தி விரதம்
21	வ (05-08-2000)	சனி	ஷஷ்டி விரதம்
22	வ (06-08-2000)	நூயிறு	சந்தரமுர்த்தி நாயனார் குருபூசை
27	வ (11-08-2000)	வெள்ளி	வரலட்சுமி விரதம்
28	வ (12-08-2000)	சனி	சனிப்பிரதோஷ விரதம்
30	வ (14-08-2000)	திங்கள்	பூரணை விரதம்

இந்துசாதனம் ஓய்ந்திருக்கிறதாம்

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் “வலம்புரி” நாளேட்டின் 08-07-2000 ஆம் திகிய பதிப்பின் ஐந்தாம் பக்கத்தில் நூலொன்றை ஆய்வு செய்துகுந்த அன்ப ரொருவர்,

“1890 முதல் அகில இலங்கைச் சைவ பரிபாலன சபை, ‘இந்துசாதனம்’ பத்திரிகை வாயிலாகச் சைவ சித்தாந்த நெறியினைப் பரப்பும் பணியில் ஈடுபட்டதும் இன்று ஓய்ந்திருப்பதும் வரலாற்றுச் செய்திகள்” என எழுதியுள்ளார்.

பல வாசகர்கள் இக்கூற்றைக் கடிதமுலமும் நேரடியாகவும் எமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தனர். அவர்களுக்கு நன்றி. இது பற்றி நாம் வாசகர்களுக்கு அறியத் தாக் கூடியது:

1. இலங்கையில் வெளிவரும் முக்கிய தமிழ்ப்பத்திரிகை களுக்கு (வலம்புரி உட்பட) இந்து சாதனம் அன்பளிப்புப் பிரதிகள் மாதாமாதம் அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது.
2. இந்துசாதனம் வெளிவருவதை அறிந்துகொள்ள யாழ் மக்களுக்குக் கடந்த ஒரு வருடகாலத்துள் பல சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் முக்கியமானவை:

அ) இந்துசாதனம் பிரயாதி ஆடி இதழில் வெளி வந்த ஆடி அமாவாசை பற்றிய கட்டுரையை 11-08-1999 ஆம் திகிய உதயன் பத்திரிகை மறுபிரசரம் செய்திருந்தது.

ஆ) 28-08-1999 ஆம் திக்கி சஞ்சிவி (உதயன் வாரமஞ்சரி) பத்திரிகையில் இந்துசாதனம் வெளிவருவது பற்றியும் அதனைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய இடங்கள் பற்றியும் எம்மால் வெளியிடப்பட்ட விளம்பரம்.

இ) 25-04-2000 ஆம் திகிய உதயன் நாளேட்டில் சைவபரிபாலனசபை 112 வது அகவையைப் பூர்த்தி செய்துள்ளமை பற்றியும் சபையின் தோற்றம், வளர்ச்சி, குறிக்கொள், நோக்கம், ஆற்றிய பணிகள் பற்றிய தொடர் கட்டுரை வைகாசி இதழ் முதல் வெளிவர இருப்பது பற்றியும் இந்துசாதனம் விக்கிரம சித்திரை இதழில் வெளியான செய்தி மறுபிரசரமாகி விருந்தது.

இந்து சாதனத்தின் தரம் பற்றியும் சைவசித்தாந்த நெறியைப் பரப்பும் பணியில் அதன் பங்களிப்புப் பற்றியும் கணிப்பிட வேண்டியவர்கள் வாசகப் பெருமக்களே.

— ஆசிரியர்

இளஞ்சைவப் புலவர், சைவப்புலவர் தேர்வுகள் - 2000 சித்தியடைந்தோர் விபரம்

சைவப்புலவர் சங்கத்தால் 2000ம் ஆண்டு சித்திரை மாதத்தில் நடத்தப்பட்ட இளஞ்சைவப்புலவர், சைவப்புலவர் தேர்வில் சித்தியடைந்தோர் விபரம்.

இளஞ்சைவப்புலவர்

இரண்டாம் பிரிவு

செல்வி க. இராகினி,	செல்வி தி. ரூபி,	திரு. பொ. சந்திரவேல்,	திரு. து. ஜெயதேவன்,
செல்வி ஐ. சித்திரா,	திரு. க. குணரத்தினம்,	திரு. சி. முகுந்தன்,	செல்வி க. தேவகி,
திரு. சி. மதனமோகனராஜ்,	செல்வி சி. சிவரஜனி,	செல்வி கி. சகிகலா,	திரு. சி. வசந்தகுமார்,
செல்வி க. கலைவாணி,	செல்வி த. முதினி,	செல்வி தா. பக்தமீரா,	திரு. வே. கமலேஸ்வரன்,
செல்வி கோ. ஜெயந்தி,	திருமதி ச. தயாநிதி,	திரு. நி. பவானந்தசர்மா,	செல்வி சு. மனோரஞ்சினி,
செல்வி தி. வரதவாணி,	திரு. நா. கலாதரன்,	செல்வி இ. ரமணப்பிரியா,	செல்வி ப. கோமதி

முன்றாம் பிரிவு

திரு. அ. இராஜரட்னம்,	திரு. பா. பாலேந்திரம்,	செல்வி ப. சுமதி,	திரு. வே. ஜெபகுரு,
செல்வி உ. காஞ்சனா,	செல்வி ச. கலையரசி,	திரு. அ. கருணாகரன்,	செல்வி ம. சுபதா,
செல்வி த. சுபாஜினி			

சைவப்புலவர்

இரண்டாம் பிரிவு

செல்வி நா. ஜெயகௌரி,	செல்வி ந. தயாளினி,	செல்வி ச. நாகேஸ்வரி,	திரு. க. வே. செல்வகுமார்
திரு. பா. சர்வேஸ்வரசர்மா,	செல்வி ந. வலினா,	செல்வி வி. பராசக்தி,	செல்வி ஆ. மீனலோசினி,
திரு. கு. அரசேஸ்வரன்,	செல்வி யோகருபி,	செல்வி நா. பன்னீர்ச்செல்வி	செல்வி செ. இந்திரா,
செல்வி ம. ஜமுனா			

மூன்றாம் பிரிவு

செல்வி ப. ருத்திராதேவி,	திரு. அ. மனோகரன்,	செல்வி கு. வலிதா,	திரு. அ. சுப்பிரமணியம்,
செல்வி கு. கிருபாகினி			
அகில இலங்கை சைவப்புலவர் சங்கம்,			வ. கந்தசாமி
125, அரசடி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.			கெளரவ தேர்வுச் செயலர்
16-07-2000			

கர்மயோகி சுந்தரர்

(3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வாழ்வு வாழ்வதோர் வாழ்வு வேண்டேன்' என்றும் 'பொய்த்தன்மைத் தாய மாயப் போர்வையை மெய் யென்று என்னும் வித்தகத்தாய வாழ்வு வேண்டி நான் விரும்பகில்லேன்' என்றும் கூறியது மெய்யுரையே என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. "புவியில் பிறக்கக் கடவாய்" என்று சிவபெருமான் கயிலாயத்தில் அருளிய ஆணைக்குட்பட்டார் சுந்தரர்; திருவெண்ணென்று நல்லூரில் அவன்து காட்சியையும் திருவதிகையில் அவன் து திருவடி தீக்கையையும் பெற்றபிறிசு அவனிடம் வைத்த உள்ளத்தை மாற்றாது, செந்தெறியில் வாழ்ந்து தமக்கு வகுக்கப்பட்ட வாழ்நாள் முடிவை எதிர்பார்த்திருந்தார். "வெழுத்தேன் மனை வாழ்க்கையை விட்டொழித்தேன்" என்று கூறி இறைவனை மறவாது "இந்திரன், மால், பிரமன் எழிலார் மிகு தேவரெல்லாம் வந்தெதிர்கொள்ள" இறைவனுடைய திருவடி நீழலை அடைந்தவருடைய மன்னுலக வாழ்க்கை தவ நெறி யேயன்றி அவநெறியன்று.

சுந்தரருக்குத் 'தம்பிரான் தோழர்' என்ற பெயர் உண்டு. திருவெண்ணென்று நல்லூரில் தடுத்தாட்கொள் எப்பெற்றதை ஒரு தோழனுடைய செயல் என்றே இவர் கூறுகிறார். "என்றன ஆள் தோழனை" "தன்னைத் தோழனம் அருளித் தொண்டனேன் செய் துரிச்கள் பொறுக்கும் நாதனை", "என்னுடைய தோழனுமாய்" என்ற தொடர்கள் இதனை வலியுறுத்தும்.

"இறப்பவே நீய செயினும் நள்ளட்டார் பொறுத்தல் தருவதொன்றன்றோ - நீக்கோங்கு ஆவுண்டார்க்கும் உயர்வரை நாட! உஙவர் பொறை இஙவர் நட்பு"

என்னும் நாலடியார் பாட ஆக்கு இவ்விருவருடைய தோழனமே சிறந்த உதாரணமாம். சுந்தரராலே சிவபெருமானுக்கு ஆகவேண்டியது ஒன்றுமேயில்லை என்றாலும் அவ்விறைவன் தானே வலிந்து சுந்தரருக்குப் பல உதவிகளைச் செய்ததற்கிணான். இருமுறை சுந்தரருடைய பசியைப் போக்குதற்காகச் சோறு அருளியதை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டோம். பல சமயங்களில் சுந்தரருடைய வேண்டுதல்களைப் பூர்த்தி செய்வித்தான். குண்டையூரில் ஏராளமான தெல்லைக் கொடுத்தான் திருப்புகலூரில் செங்கல்லைப் பொன்னாக்கித் தந்தான். இவற்றையெல்லாம் விட, தன் பெருமையைப் பாராதே, சுந்தரர் பொருட்டு அவருடன் "ஊடல்" கொண்டிருந்த பரயையார்பால் இருமுறை ஊடல் தீர்க்கும் தூதனாக எழுந்தருளினார்.

இவ்விஷயத்தைக் கூறும் சேக்கிழார்

"நாயன் நீரே நான் உமக்கிங்கு
அடியோகில் நீர் எனக்குந்
தாயின் நல்ல நோழுஶாம்
தம்பிரானாரே யாகில்
ஆய அறவும் இறந்தறிவேன்
அயர்வ நோக்கி அவ்வளவும்
போய் இவ்விரவே யரவையறு
புலவி தீர்த்துந் தாரும் என"ச

சுந்தரர் வேண்டியதாகத் தெரிவிக்கின்றார். நண்பர் இருவர்களுடைய சுக துக்கங்கள் அவ்விருவருக்கும் பொது என்பதை இந்த விருத்தாந்தம் உலகத்தாருக்குப் போதிக்கின்றது.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

நல்லூர் பெருவீழா

அஞ்சமுகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும் வெஞ்சமரில் அஞ்சல் என வேல் தோன்றும் — நெஞ்சில் ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும் முருகா என்று ஒதுவார் முன்.

ஆடி	21	05-08-2000	சனி	கொடியேற்றம்	— முற்பகல்	10 மணி
ஆவணி	30	14-08-2000	திங்கள்	மஞ்சம்		மாலை
	06	22-08-2000	செவ்வாய்	கார்த்திகை உற்சவம்		மாலை
	08	24-08-2000	வியாழன்	சுந்தானகோபாலர் உற்சவம்		காலை
	09	25-08-2000	„	கைலாசவாகனம்		மாலை
	10	26-08-2000	வெள்ளி	கஜவல்லி, மகாவல்லி உற்சவம்		காலை
	11	27-08-2000	சனி	வேல்விமானம்		மாலை
	12	28-08-2000	ஞாயிறு	தெண்டாயுதபாணி உற்சவம்		காலை
	13	29-08-2000	திங்கள்	சப்பறம்		மாலை
	14	30-08-2000	செவ்வாய்	தேர்		காலை
	15	31-08-2000	புதன்	தீர்த்தம்		காலை
			வியாழன்	பூங்காவனம்		மாலை
				வெரவர் உற்சவம்		மாலை

மகான் காசிவாசி சி. செந்திநாத ஜயர்

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

லேட்-காப்பென்றர் என்பாருக்கு எழுதிவந்தார். எடவேட் காப்பென்றர் மெய்யியல் என்றொரு நூல் எழுதுவதற்கு அருணாசலம் அவர்களின் தொடர்பு வாய்ப்பாக இருந்தது.

அருணாசலம் அவர்கள் ஜயரவர்களிடம் கந்தபுரா ணத்தில் ஏதாவது செய்யுமாறு கேட்டார்கள். ஜயரவர்கள் கதிர்காமங்கு சென்று பன்னிரு தினங்கள் உபவாச மிருந்து கந்தபுராணத்தைக் கருத்துனரிக் கற்று வந்தார்கள்.

மீண்டும் தமிழ்நாட்டில்

ஜயரவர்கள் 1882 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்று அங்கே திருநெல்வேலியில் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராயிருந்தார். ஊர்ப் பெரியவரான சுப்பிரமணியபிள்ளை என்பாருக்குச் சொந்தமான சுஜனமனோரஞ்சனி என்னும் பத்திரிகைக்குக் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார். இவரின் எழுத்தாற் றலைக் கண்ட கிறி ஸ்தவர் சிலர் இவரை அனுகி, சாணார் எல்லாம் கூத்திரியர் என்று சற்குணர் என்பார் எழுதிய நூலுக்குக் கண்டனம் எழுதவேண்டினர். இவரும் உடன்பட்டு ஓன்சத்திரிய பிரசந்தமாருதம் என்னும் கண்டன நூலை எழுதிக்கொடுத்தார்.

தீட்சைகளும் ஆச்சாரியாபிடேகமும்

ஜயரவர்கள் சைவசித்தாந்த நெறியில் முறை தவறாமல் ஒழுகி, சோபான முறையில் தமக்கு வேண்டிய விசேட தீட்சைகள், ஆச்சாரியாபிடேகம் முதலியன பெறுவதற்குத் தகுதியான குருவைத் தேடிக்கண்டார். திருப்புகாலார் ஸ்ரீலஹ்மி சோமசுந்தர சிவாசாரியசுவாமிகளை வணங்கி, அவரிடம் தமக்கு வேண்டிய தீட்சைகள், உபதேசங்களைப் பெற்று, 1884 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதத் தில் ஒரு நல்ல வேளையில் நிருவாண தீட்சையும் ஆச்சாரியாபிடேகமும் பெற்று, அகோர சிவாசாரியர் என்னும் தீட்சாநாமமும் பெற்றுயர்ந்தார்.

ஜயரவர்கள் பிரசங்கங்கள் கட்டுரைகள் மூலம் தமிழ்நாடெங்கும் புகழ்பெற்றிருந்த காலத்தில், திருக்கோயில் களின் முகாமையாளர்கள் பலர், அவரையழைத்துத் திருவிழாக் காலங்களிற் பிரசங்கங்கள் செய்வித்தனர். பேரூர் என்னும் பெருந்தலம் மேலைச் சிதம்பரம் எனப் பெயர் பெற்றது. அங்கே சாந்தவிங்கசுவாமிகளின் தர்மப் பிரகாசமடைமும் உண்டு. அங்கு சென்று பேசிய ஜயரவர்கள், உடுமலைப்பேட்டை முதலாய ஊர்களிலும் உலகொலாம் உணர்ந்தோதற்காரியவன். நூனத்தின் திருவருமதலாய விடயங்கள் பற்றிப் பேசினார் என்பர்.

கந்தபுராண நவநீதம்

இவ்வாறாக முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள தலங்கள் பலவற்றை முறையாக வணங்கி வந்த ஜயரவர்கள், முன்னர் கந்தபுராணத்தில் ஏதாவது செய்தல் வேண்டும் என்று சேர் அருணாசலம் அவர்கள் இட்டபணியை நினைவிற்கொண்டு, கந்தபுராண நவநீதம் என்னும் ஒரு நூல் எழுதுவதற்கு ஆயத்தம் செய்தார்.

கல்வி கரையிலாக் காஞ்சிபுரத்துக் குமரகோட்டத்து கச்சியப்ப சிவாசாரியர் செய்த கந்தபுராணம், அவர் காலத்திலேயே யாழ்ப்பாணத்திலும் குடிபுகுந்து, கலாசாரமுல்லாக வேர்கொண்டு பரந்தது. அதனை அங்கிருந்து ஏட்டுருவில் படியெடுத்து வந்தவர் கச்சிக்கணேசர் என்பவராவர்.

கந்தபுராண படனத்தில் முன்னேறிவந்த யாழ்ப்பாணம் நாவலர் காலத்தில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. நாவலரவர்களின் மரு கர் வித்துவசிரேமணி பொன்னம்பலமின்னையவர்களின் கந்தபுராண தாடனம் தமிழ்நாட்டிலும் புகழ் பெற்றிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்கள் எங்கும் புராணபடனம் ஒழுங்காக நடைபெற்று வந்தது. அவற்றைவிடப் புராணபடனத் துக்கென்றே சில ஊர்களில் மடங்களும் உருவாயின. ஊர்மக்கள் கூடியிருந்து புராணபடனம் கேட்டல் தமக்கு உறுதி தரும் என ஒழுகி வந்தார்கள். இத்தகைய மடம் அமைந்த ஊர் ஒன்று மடத்தின் மகிழ்மயால் கந்தமடம் என வழங்குகிறது

இத்தகைய புகழ்பூக்கத் கந்தபுராணப் பாற்கடலில் முழுகிய ஜயரவர்கள், அதில் வெண்ணெய் திரட்டி எடுத்தாற்போல் கந்தபுராண நவநீதம் என்னும் நூலை உருவாக்கினார். இதன் உபோற்காதத்தில் இதற்குரிய விளக்கத்தையும் தந்துள்ளார்.

‘‘திகடசக்கரச் செம்முகமைந்துளான்’’ எனுந்தலைக்காப்பு முதல், ‘‘பாராதியேனைப் பொருளாகி’’ என்னும் கடைக்காப்பு இறுதியாகக் கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்ட அதியற்புத் அதிமதுர திவ்விய வாக்காகிய கந்தபுராணத்தினின்று சாரமாகத் திரட்டிச் செய்யப்பட்டமையால், இந்நாலுக்குக் கந்தபுராண நவநீதம் என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.

கந்தபுராண நவநீதம் எழுதி முடிந்ததும் அதனை அச்சேற்றுவதற்காக சேர் அருணாசலம் அவர்களின் பொருளுத்துவி பெற்றுச் சென்னைக்குச் சென்று, அதனை 1882 ஆம் ஆண்டில் அச்சிட்ட பின்னர், ஜயரவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்கு மீண்டார்.

சௌசிந்தாந்த பாடம்

அருணத்தி சிவாசாரியர் செய்த சிவஞானசித்தியார் என்னும் சைவசித்தாந்தப் பெருநாலுக்குப் பலர் அற்புத மாக உரை எழுதியுள்ளார்கள். அவற்றுள் அறுவர் உரையெனப் புகழ் பெற்ற ஆறினுள் ஒன்று நூனப்பிரகாசத் தம்பிரான் சுவாமிகள் செய்த உரையாகும்.

இந்த நூனப்பிரகாசத்தம்பிரான் சுவாமிகள் நாவலரவர்களின் தாயார் சிவகாமியின் தந்தையார் வேதவனத்தாரின் முன்னோர். அவர் வங்காளர்களுக்கு வடமெரழி பயின்ற மாமேதை. யாழ்ப்பாணத்துப் பறஞ்சியாட்சியில் பக்கங்களும் திறைகொடுக்க மறுத்து நாட்டைவிட்டுப் போனவர். சிதம்பரத்தில் திருக்குளமும் திருமட்டும் அமைத்தவர்.

(தொடரும்)

Religious Life

[Reproduced from the Hindu Organ of 04 June 1928]

(Continued from Book III No.3)

Every Hindu must be initiated into the religion on his or her seventh year or at least under twenty one. Initiation goes to a great deal to make a man happy and pious. Repetition of the Mantras in the mind gives man solace, peace of mind and calmness. If he repeats the Mantras every morning and evening with true devotion he is sure to turn a new leaf. His whole life will be a poem. There is poetry in his life. For him worry and excitement are unknown. He is not affected by circumstances. Not only the repetition of the five Mantras in the mind makes a man happy and calm but it brings him nearer and nearer to the goal of life. It is said that the five Mantras are like a raft on which a man embarks to swim the sea of births. It must be done with deep concentration and fixity of purpose. Repeating the five Mantras will make a man fearless. The visions of spirits and devils and other horrid objects are new things to him. The solidarity of his undertakings will be given an incentive by repeating the Mantras. He finds that the goal of life can be obtainable through this and this only. There is a famous stanza to illustrate its importance.

காநாக்க கச்நது கண்ணீர் மல்க
ஒஹவார் தமை நன்னெறக் குயிபதும்
வேந நான்கீதும் ஸயப்பொரு எவது
நாநன் நாம் நமச்சவாயவே.

There is another important stanza in Thiruvathavoorar Puranam.

“உக்குளம் புளைந்துடன்டக்கி மூலவரயவை
ஏழுப்பிருவழியை
சிக்கெனும்படி அடைத்து ஒரு வழியைத் தெரந்து
தாண்டவச் சிலம்பொலியுடன் போய்
தக்க அஞ்சிசுந்து ஒரெழுந்து உருவாங் தன்மை
கண்டு அரும்பெடு வெளிக்கே
புக்கழுந்தீர் எமதுகுப் பெறுவர் புவியில்
வேட்டுவெளிடுத்த மென் புழுப்போல”

Everything a Hindu does is governed by a religious principle. According to Hindu Shastras, there are four fundamental principles. They are சரியை, கிரியை, யோகம் and நூனம். A man has to go through all the stages before he attains salvation. Sariyai and

Kiryai, the first two stages, are preliminary stages for the attainment of Mukthi. There is an evolution from Sariyai to gnanam. A Hindu has to observe many things and do them with religious atmosphere. Some ceremonies are done in marriages, funerals and in various other occasions. These ceremonies are performed to give prominence to God. By observing these ceremonies we are bound with the feet of the God. The tie between the soul and the God is kept unbroken. It is very necessary that a householder should observe ceremonies. Our ancestors have handed down many good legacies to us. They have given us practices of many things which develop our mental and physical powers. Srila Sri Arumuga Navalar of blessed memory, who must be remembered for his fearless fights in the field of religious work have left behind for us many religious observances through the medium of books. If they are done piously, the observances of some of them bring us nearer and nearer to God.

Regular Daily Prayers

A certain time should be devoted for prayer in the mornings as well as in the evenings. Life without prayer, life without the thought of God is not worth living. Prayer gives us harmony, peace of mind and calmness. A life without prayer is an animal life. These people have no contentment and peace of mind who do not offer prayers to God. They are weanlings. Tennyson says

*More things are wrought by prayer
Than this world dreams of wherefore
Let thy voice rise like a fountain for the
night and day
For what are men better than sheep and
goats
That nourish a blind life within the brain
If knowing God they lift not hands of
prayer
Both for them selves and those who call
them friend
For so the whole world round earth
in every way
Bound by gold chains with the feet of
God.”*

(to be continued)